

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

Türkiye'nin en eski botanik bahçelerinden biri olan İstanbul Üniversitesi Botanik Bahçesi müftülüğe tahsis edilmek için tahliye ediliyor.

OOH BE!!
BİŞTİYDİK YAV,
HER YER CAM.

Neden istifa ettim?

Muarefem ince, kılıcдарo'ya ateş püskürdü...

★ Kemal'le geçen gün mas' izliyoruz.. TRT1'de Japonya belsika ması vardı... Mecliste masai bitince, meclis başkanı'nın arkasındaki dev duvara projeksiyonla verdik masi.. Sadece Kemal'le ben değil, 300 kadar millet vekili de mas' için kaldı.. Ama CHP sıralarında bi biz varız.. AKP sıraları dolu, MHP dolu, HDP full... Neyse, Kemal belsika'yı tutuyo, AKP'lilerle MHP'liler Japonya'yı tutuyo, HDP belsika... Japonya 2-0 öne geçince, AKP sıralarından bi milletvekili "İşte böyle skerler" anlamında, avucunun işini öteleyerek "gökte girer" hareketi yapınca, Kemal fırladı.. Koşa koşa gitti, uşan tekmeyle AKP'li millet vekilin kafaya girdi.. Ben fırladığımı kostuğunu farketmedim.. Uşan tekmeyle projeksiyon ekranından silüeti geçince "A" dedim "Bu bizim Kemal'in silüetine benziyo" Ama hala emin olamıyorum.. Neden sonra AKP'li ma kafayı mastan dönderip, yanımda Kemal'in otur-

buyle skerler" anlamında, avucunun işini öteleyerek "gökte girer" hareketi yapınca, Kemal fırladı.. Koşa koşa gitti, uşan tekmeyle AKP'li millet vekilin kafaya girdi.. Ben fırladığımı kostuğunu farketmedim.. Uşan tekmeyle projeksiyon ekranından silüeti geçince "A" dedim "Bu bizim Kemal'in silüetine benziyo" Ama hala emin olamıyorum.. Neden sonra AKP'li ma kafayı mastan dönderip, yanımda Kemal'in otur-

hapse atıldım?

duğu koltuğa bakmak geldi.. Endişelerimde hak-lydım.. Kemal yoktu.. Sonra tekrar projeksiyona döndüm.. Silüet belki geri dönerse yerini tespit edebilirdim.. Ekranı gözlerimle tararken belsika durumu 2-1'e getirdi.. Yan taraf-ta ise, AKP tribününde büyük dayak ses-leri vardı.. Golün tekrarını izledikten sonra, Kemal'i aramak için AKP'lilerin arasına daldım.. Tuttuğuma kafa göz giriyorum, ağız burun kırıyorum.. Projeksiyon ekranında kan ve ter silüetleri vucuşuyor.. LAAP, belsika 2. golü attı.. Hedepeliler de 2. golün coşkusıyla kavgaya katıldı.. MHP'liler durur mu? Telefonla işi partilileri de çağırarak.. Dövüşürken dövüşürken

"Fanatik ateizm" bence de sinir bozucu..

ve attırdı.. Kemal bu dev organizmadan "Gooooool" diye fıskırdı.. Sonra terlerimizi silip evlere dağıldık.. Çok efsane ması.. Jap-onlar çok ağladı.. Çimleri suladılar emk.. Mas bittikten sonra komik vidyolar izledik, kamera arkası, çekim hataları, porno fi-lim çekim hataları, porno, şaka grey, eskilerden tera patrik, jena jeymissin izledik.. Bi arkadaş yeni playsteysin 4 almış.. Biraz oyun oynadık.. Çok sarmadı.. Çünkü iki kumanda vardı.. Oylama'la kumandaları AKP'liler

Sınırsız içki

kazandı.. Mecburen kavgaya çıktı yine.. Playsteysinin sahibi mehepelir.. Verirsin vermezsin derken bi hedepeli uşan kafa'yla gelip pileysiteysini kıldı.. Parasını ödedi-ler ama.. MHP'li arkadaş "Bi daha buraya pileysiteysin getireni sksinler" dedi.. Hedepeliler "Senin pileysiteysinine kalmadık şe-refsiz" deyip karşılık verdi ve playsteysin 5 satın almaya gittiler.. "Pileysiteysin 5 yok" dedikse de dinlemediler.. Kılıcдар da iyi..

KADIN VÜCUDUNUN BELLİ BÖLGELERİNE KARŞI FETİŞLERE SAHİPLER

SOSYAL AĞLA

★ Uzmanlar tuvalette kakamızı, şişimizi vs. yaptığımız zamanlarda telefonda sosyal medyaya ilgilenme-memiz gerektiği konusun-da uyardı.. "Kakamızı ederken, kakamıza yoğun laşmamız gerektiğini söyle-yen uzmanlar, ruh ha-limizin sosyal medyaya bağlı değişiklikler gösterdi-ği ve heyecan, korku, endişe, sevinç gibi ruh durumla-rının peristaltik hareket üzerinde (yani halk arasındaki söylemiyle "kakam geldi") düzensizlikler getirdiği ve çok kakamız varken bile, sevinçli bi haber üzerine bi anda kakamızı kaçabileceğini unutma-lım..

İdeal yaz aşığı mısınız?

Turizm Bakanı uyardı..

★ Bakanlık yaptığı açıklamada havaların çok sıcak gittiğini ve iyice bunaltıcı olduğunu söyle-di.. Vatandaşın daha yeni yıka-nıp evden çıkmış olmasına rağmen dakikasında sırtının

ter içinde kaldığını açıklayan bakanlık, klımasız durmak zor dedi.. Plaj bölgelerindeki yoğunluğa dikkat seken bakanlık yetkilileri "En iyisi abi" dedi..

FUTBOL DAYAK

Futbol Profesörleri dünya'ya kü-pasını değerlendirdi

★ Bütün Avrupa takımları sığdır olup gitti.. Bu çok acıksa batı medeniyetinin bitişinin, söküşünün, sürümüşlü-günün bi yansımasıdır.. Dün kü-sümşediğiniz ülkeler, hırvatistan, peru, nikeragua, jifi, Kuzi gümbür gümbür geliyor.. Ve batı medeniyeti şaşırıyor.. Az evvelki çağların bu kural koyucu, katil, acımasız, oxxxbu çocukları, şimdi korku içinde bizden merhamet dileyiyor ve olmadık pozisyonlarda, hakemes niye sarı göstermedin, kırmızı göstermedin diye yalvarıyorlar..

Dünyadaki yeni global küreselleşme sağı, yuvarlak şekle küresel, hepimizi etkiliyor ve kapital üzerine kurulmuş dev imparatorluklar birer birer yok oluyor.. Yavaş yavaş yapay zeka güleniyor ve makinalar dünyayı ele geçiriyor.. Sadece ben-zin pompacısında çalışacak kadar insan bırakıyorlar.. Yaklaşık 1milyon kişi.. Bunların kendi aralarındaki hiye-rarş savaşları ve pompacılıktan makinelerin liderliğine giden dev bir yolculuk rüyası gördüm.. Heyecanlıydı..

İyi uyku lar!

OHH.. TATİL YAPMAK NE GÜZEL..

her şey olur

İstanbul Üniversitesi'nin botanik bahçesi için tahliye kararı verildi, fakat şimdilik hâlâ randevu alıp gezilebiliyoruz. Eminönü iskelesinden yürüyüş mesafesinde, giriş ücretsiz...

Bir şeyi saptamakta fayda var: Pazar günü kimse bir şey kaybetmedi. Hani Allah garibi sevindirmek için eşeğini kaybettirip sonra buldurmuş derler ya, bizim bir eşeğimiz yoktu ki kaybedelim? Çok çok, belki bizim de binmemize izin verirler, belki bizi eşeğe çifteletmezler diye bir umut. Bu şekilde kullanmıyor herhâlde ama "enseyi karartmayalım." Zira zaten yıllardır enseimizde boza pişiriyorlardı daha da karacak değil sonuçta. Kendimizi çiftelerden korumaya gayret edelim, öyle belki bizi de bindirirler diye fazla da heveslenmeyelim, bineceğiz zannedip eşeğin öbür tarafına kafa üstü düşmeyelim.

Ha nedir, **Normal şartlar altında** bir ülkenin siyasetçilerinin, o ülkedeki insanların günlük yaşamları üzerinde öyle aman aman bir etkisi olmaz. Bunu hayatı boyunca desteklediği hiçbir siyaset iktidar olamamış, ama on beş yıl öncesine kadar hiçbir seçimin ardından sonucu pek de umursamamış biri olarak söylüyorum. **Eski Türkiye'de** birileri gelir, birileri giderdi ama işime, hayatıma, eğlenceme eskisi gibi devam eder, istediğim gibi yinir, kimi zaman zorla da olsa istediğimi okur, istediğimi izlerdim. **Eski Türkiye'de** metalciler sandık müşahitliği peşinde gece yarılarında kadar çuval başında beklemeyen, şairler, heykeltıraşlar ve ressamlar dada akımı yerine parlamento matematiği üzerinde tartışmaz ve **normal şartlar altında** rock konserlerinin önünde sabahlayan sırt çantalı bohemler, seçim kurullarının önünde sabahlamazdı.

Yani **Yeni Türkiye** kayıtsız kalma imkânı tanımıyor, siyasetle sadece seçimden seçime akşam TV karşısında çekirdek çitileyip sonuç izlemek için ilgilenmeyi olanaksız kılıyor. Cumhuriyet tarihi boyunca hiç iktidar olmadığı hâlde "yenilimsizlik" hissi duymayan radikal solculardan, tek derdi Playstation'da

arkadaşından daha fazla trophy toplamak olması gereken afacana kadar iktidarı tercih etmeyen herkes yenildiklerini hissediyor çünkü **Yeni Türkiye** bunu her gün başınıza kakıyor. Aynı şekilde "Hayranlarımı kırmamak için yalnız milli takımı tutuyorum," türü Zeki Mürenvari sanatçıları ve "Ne sağcıyız ne solcu, futbolcuyuz futbolcu," sevimliliğindeki ilgisizleri de şu ya da bu şekilde kendi safına katılmaya zorluyor. Çünkü **Yeni Türkiye'de** taraf tutmanız dayatılıyor ve az çok nefes almanın, boş yere de olsa sevinmenin, iki üç yılda bir sokaklara dökülüp galibiyet tadı almanın tek yolu olarak kazanan tarafta saf tutmak gösteriliyor.

O hâlde kulakları tıkamanın ve işimize bakmanın zamanı gelmiş de geçiyor demektir. En güzel romanları yazacak, en güzel müzikleri besteleyecek, en güzel resimleri yapacağız. Çalıştığımız makineyi en küçük dişisine kadar öğrenip ustası olacağız, öyle titiz fayans döşeyeceğiz ki görenler parmaklarını ısıracak. Dersimizi çalışacağız; test için sınav için değil, en iyi şekilde öğrenmek, kavramak için. Kaynakları, belgeleri, bilgileri didik didik ederek çalışacak, araştırarak, öğreneceğiz ve çok ama çok daha fazla okuyacağız. Varsın yaptıklarımız takdir edilmesin, varsın yaptıklarımızla dalga geçilsin. Varsın yaptıklarımız bizi zengin etmesin. Biz bu dünyaya ihaleler ve işeler peşinde koşmaya, başka insanları yenmeye, ölümler üzerinden zaferler ilan etmeye gelmedik. Madem ki **Yeni Türkiye** bize illa ki ya yenilgi ya zafer tatmayı dayatıyor, bunu reddedeceğiz ve işimizi daha iyi yapacağız; yeri geldiğinde sırf kendimiz için. Başkalarının başarısızlıklarından, adaletsiz yarışların sonuçlarından mutsuz olmak yerine biz kendi kendimizi mutlu edeceğiz. Mutsuz etmelerine izin vermeyelim ve mutluluğu birbirimizde arayalım yeter.

Çünkü aslında zaten, eskiden de birbirimizi mutlu eden sadece biz değil miydik?

Fatih Altaylı, İlker Başbuğ'la yaptığı röportajı eleştirenlere kızdığı köşe yazısını "Hav hav hav!" diye bitireli

Michael Jackson'ın kendisine "Halil'ciğim 2010'da Ereğli'ye gelmeyi düşünüyorum," dediğini iddia eden Ereğli Belediye Başkanı Halil Posbıyık, "Michael Jackson sadece konser için değil, Ereğli'yi görüp eksikliğini gidermek için gelecekti. Ama kismet, rahmetli oldu, eksikliğini gidermeden öbür dünyaya gitti," açıklamasını yaptıktan sonra, eksikliğini gidermek isteyen herkesi Ereğli'ye davet edeli **9 yıl**,

Lerzan Mutlu, lisedeyken edebiyat dersinin 10 olduğunu açıkladıktan sonra, "Mesela Orhan Veli der ki; bir rakı bardağında balık olsam," diyerek Garip akımını yok edeli **12 yıl**,

Cat Stevens, girdiği bunalımdan Yusuf İslam olarak çıkalı **39 yıl**,

Devlet Bahçeli, kendisi için hazırlanan karşılama töreninde ulumaya başlayan bir partiliyi, "Şu andan itibaren ocak dışısın!" sözleriyle cezalandıralı **8 yıl**,

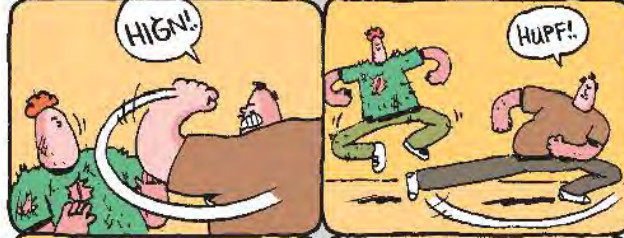
Tuğba Özay, çete davası yüzünden girdiği cezaevinde yazdığı "Bedel" isimli kitabında, "Nâzım Hikmetlerin, Sabahattin Alilerin geçtiği yerden geçmek benim için onurdur," cümlesini kurmayı başarılı **10 yıl**,

Hürriyet gazetesi, okuduğu şiir nedeniyle ceza alan Tayyip Erdoğan için "Erdoğan artık muhtar bile seçilemeyecek" haberini yapalı **20 yıl**,

"Ada Sahillerinde Bekliyorum" şarkısı, "Adnan Menderes'in yargılandığı Yassıada'yı akla getiriyor" gerekçesiyle yasaklanalı **56 yıl**,

Murat Belge'nin babası Burhan Belge'yle evlenerek Türkiye'ye yerleşen Zsa Zsa Gabor, Atatürk tarafından dansa kaldırılınca ortam gerileli **85 yıl olmuş**.

nisan hakan

Merhaba.

Su Soley ile su söyle aynı şey. -Türkmen Sezen-

Geçen ay biz yine Rusya'daydık ya, Art-İst Sanatçılar Milli Futbol Takımı olarak. Size biraz bu işin ruhundan bahsetmek istiyorum, çünkü bence zamanı geldi. Yani nedir bu olay. Biz neden böyle başka başka ülkelere gidiyoruz. Bu olay şu, "Art-Football". Yani işin hem sanat kısmı var, hem de futbol kısmı var. Futbol kısmı gündüzleri sahalarda icra ediliyor, sanat kısmı ise, mesela Rusya'da Moskova'da, Gorki Park'ta, bizlere böyle bir üç bin kişilik bir konser alanı tahsis etmişler, akşamları geceleri orada gerçekleşiyor. Sıraşla da takımlar sahneye çıkıyor. Bizden de çıkanlar oldu. Her şey çok güzeldi. Yalnız bir akşam ilginç bir şey oldu. İngiltere'den East 17 grubu çıktı sahneye. Doksanların meşhur boys band'ı. Ve hala çok popülerler. Özellikle de Rusya'da çok seviliyorlar. Tamam, konser alanı her akşam tatminkar bir kalabalıkla doluydu, fakat o akşam izdim vardı. East 17 için gelmişler, şarkılara hep bir ağızdan eşlik ediyorlar, muazzam coşkulu bir ortam var, East 17 grubu olağanüstü bir performans sergiliyor, süper bir konser oluyor, yıkılıyor. Şimdi bu East 17 grubu, sekiz dokuz şarkı söylediler, "hadi eyvallah" dediler, sahneyi terk ettiler. Şimdi Rusya'da şöyle bir şey varmış. Bütün dünyada olan şey, Rusya'da yokmuş. "Bis" diye bir kavram var ya, hani "bir kere daha", "one more time", Rusya'da o yokmuş. Rusya'da bir şey bitince bitiyormuş. "Hadi eyvallah" dediler, sahneyi terk ettiler ya, üç bin kişiden bahsediyorum, yok oldular, bir anda, kayboldular. Ben de böyle izliyorum, "bu ne acayip bir durum" diyorum. Şimdi bu garibim East 17 grubu da, şöyle düşünmüş olacaktı ki, içeride, "ulan biz, bütün dünyada bis yapan grubuz, tamam bir one more time duymadık belki ama, bu da bizden olsun" diyerek, "LAHEYA" diye bir çıkırlar sahneye, üç bin kişiden bahsediyorum, bir çıkırlar "üç" kişi var. O üç kişiden biri de benim. Onlar da üç kişi. Üç'e üç. Şimdi bunlar böyle LAHEYA diye de şarkı söylemelik çıktılar ya sahneye, şarkılarını söylemeden edemediler. Başladılar şarkılarını söylemeye. Bir gergin ortam oluştu. Bize bakıyorlar, biz onlara bakıyoruz. Birbirlerine bakıyorlar, "ulan napacağız?", biz birbirimize bakıyoruz, "asıl biz napacağız?" Asıl biz napacağız, çünkü yani sizin ne yaptığınız az buçuk belli, "biz ne yapabiliriz?, biz kalakaldık böyle". Bir de bitmeyen uzun şarkı seçmişler. Bitmiyor ya, bitemiyor. Bi-te-mi-yor. Yanaroglan oldum karşılarımda. O anlarda, o üç bin kişiyle birlikte, gitmediğim için, nasıl pişman oldum anlatamam. Tamam yani o üç bin kişi de bir anda kayboldular belki ama ben de böyle bir atık davranabilirdim. Ben de böyle bir ateş gibi olabiliyordim. Bir yandan da moral de vermek lazım sahnedeki kişiye. O görev de bize düştü, "okeey... olraayt... hatta yani sizin dedığınız gibi olsun, olra-iiyyt". Koskoca East 17 grubu, hayatlarının travmasını yaşad Moskova'da. Biz de ayrı yandık. Bir de böyle arada "hands up everybody" demiyorlar mıydı, o çok komikti. "Everybody" mi kaldı. "Everybody" üç bin kişiydi, onlar gitti. Biz burada üç kişiyiz, biz zorlasan "nobody".

Bir de Moskova'nın evet striptiz kulüpleri meşhur ama işte her şeyin iyisi olduğu gibi kötüsü de var. Moskova'da, kaldığımız otelin hemen yanında da bir striptiz kulüp var. E gidelim madem dedik bir akşam. Girdik içeriye. Size şu kadarını söylemek istiyorum, büyük ihtimalle, normalde striptiz yapmasına hiçbir şekilde izin verilmeyen kadınların bir araya gelerek, "mademki bize striptiz yaptırmıyorlar, öyleyse biz de kendi striptiz kulübümüzü açalım" mantığıyla yola çıkmış ve gerçekten de öyle açılmış bir striptiz kulüp değilse ben de hiçbir şey bilmiyorum yemin ediyorum. Bari donunuza sütyeninize bir özen gösterseydiniz. Onu da biz öğretmeyelim yani. İçeride dünyanın en mutsuz insanını gördük bir de. Bodyguard beyefendi. O kadar mutsuzdu ki. Biz çünkü geldik, gördük, baktık abla striptiz günü yapmışlar, çıktık. Bodyguard ne yapsın. Haftanın her günü akşam dokuz sabah beş, bu abla bir izliyor. Pek acayipti gerçekten. Kişi başı da giriş bin ruble, kadınsan iki bin ruble. Çok yani bence.

Pogba ile b.k var aynı şey. -Mustafa K. Öztürk-

Erik mevsimi de bitince bitiyor işte. Maksimum en fazla iki hafta zevkle yenilen bir şey bu. En azından bende öyle. İki hafta sonra doyuyorum eriğe. Erik yine aynı erik olsa bile, i-h, çekmiyor işte canım. İtiliyorum resmen. Halbuki daha birkaç gün önce ayla bayıla tuzlu tuzlu kütür kütür ben değil miydin yiyeceğin. A dostlar, yiyeceğin bu eriği. En acayip meyvelerden biri kesinlikle erik benim için. Bu babda baktığımızda olaya. Resmen ama. İki haftada, bir senelik şifiyor insan. Sene-i devriyesinde yeniden erik diye çıldırıyorum, o oluyor. Ne bileyim. Bence çok ilginç.

Geçenlerde bir ingilizce stand-up gecesine katıldım. On'ar dakika çıkıyorsun anlatıyorsun. Ben de çıktım anlattım, indim sonra sahneden. Sonra bir adam çıktı sahneye. İngilizmiş. Başladı anlatmaya. Hiç kimse gülmedi. Devam etti anlatmaya. Yine kimse gülmedi. Baktı olacak gibi değil, indiriverdi pantolonunu aşağı. Yine kimse gülmedi. Bir gün biri bunu yapacaktı, yapan da o oldu işte

Hoşça kal.

"laheyya"
6 Temmuz Cuma / BKM Mutfak Çarşısı / Saat: 20.30 / bilgi: 0212 327 72 00
14 Temmuz Cumartesi / Kadıköy Bahane / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

Furkan Özçoban

Kompo teorisi sektöründe boşluk bulmak zor. Şu sıralar en yoğun günlerini yaşıyor. Gerçi kompo teorisi pazarı büyüdükçe alan da genişliyor, o yüzden yer bulmak da

kolaylaşabilir ama yine de gördüğüm kadarıyla kompo teorisi esnafı tatlı bir rekabettense pazarın tamamına hâkim olmaya çalışıyor.

Mesela son yıllarda yeniden hortlayan "Dünya aslında düzmüş, NASA ay'a falan gitmemiş, atmosferde uydu falan yok, zaten koca demir gemi nasıl uçsun oğlum," diyen abiler bir hayli pazar payına ulaştı. Hayır diğer yandan çoğu kompo teorisinin arkasında yatan niyet belli oluyor (genelde ırkçı oluyorlar mesela) ama düz dünyacıların olayını tam olarak çözemedim. Yani hemen her komplocuda olduğu gibi onlarda da köktendinci, ırkçı motifler var var olmasına da din ve harita işlerini takriben on beşinci yüzyılda bırakmış diye hatırlıyorum ben. Kaldı ki ondan önce de dünyanın yuvarlak olduğu bir hayli dile getirilen hatta Katolik Kilisesi'nden başka ciddi itiraz gelmeyen bir fikirdi. Zaten o dönemin abuk subuk dünya modellerinde bile hep bir yuvarlaklık var. Yani biz insanlık olarak dünyanın yuvarlak olduğunu on beşinci yüzyılda öğrenmedik, sadece ispatladık. Katolik kilisesi de o tarihten itibaren kartografya işlerinden çekildi, varsa eğer bir haritacılık işleri müdürlüğünü kapattı diye biliyorum.

Ama nedir, evren boşluk kaldırmıyor. Aradan kaç yüz yıl geçerse geçsin, birileri buyrun tuzluğum diyerek o boşluğu dolduruyorlar. Tabii şimdi Nuray Mert falan kızacak ama "düz dünya teorisini" okullarımızda okutmamız falan mümkün değil. Düz gerizekâli yetiştireceksek o kadar masrafa girmeye gerek yok. Ama yine de son yıllarda bu bahsettiğim "Dünya düz, astronotlar uzaya gidiyor" diye Ali Kaya'nın kahvesinde pişpirik atıyor, Şifre Palavra, ÖSYM Haklı, adamcıkları yine bir hayli popüler oldu. Nasıl? Elbette bu durumu bilgiyi bütün dünyaya yayacağı umulan ama bilgidir çok bolca denyluk yayan ve dünyanın dört bir yanındaki ırkçılara, faşistlere, köktendincilere ve diğer kerkenezlere "Aa ulan o kadar da yalnız değilmişim," dedirterek dünyamızı yavaş yavaş 1939 öncesinde döndürmeye başlayan internete borçluyuz. Sağolasın İzocam.

Ama ne dedik? Kompo sektöründe rekabet büyük. Geçen gün bu düz dünyacıların yeni bir rakibi çıkmış onlar da "oyuk dünya teorisini" savunuyor. Bunlar diyorlar ki "Düz dünyacılar aslında yuvarlak dünyacıların bir uydurması, böyle saçma sapan şeyler söyleyerek yuvarlak dünyacıları haklı çıkarmak için uydurulmuş bir şey, hâlbuki dünya içbükey bir oyuk seklinde." Kompo sektörüne yeni adım atan bu abilerin yazıp çizdiklerine şöyle bir baktım, bağığı yine yüzlerce yıl öncesinde kalmış dünya modellerinden birini savunuyorlar.

Tabii NASA Bey'in hepimizi teker teker atmosfere çıkarıp dünyanın yuvarlaklığını ispatlamaya yüreğı yetmiyor. Çünkü, gerçeklerin ortaya çıkacağından korkuyorlar. Peki neden? Orası çok karışık, resmen bir serbest kompozisyon, canın neyi istiyorsa neden olarak sıralayabiliyorsun. İstersen NASA insanları buna inandırıp kendi dünyanın bizi sokmadığı bölgelerinde her tür lezzeti emiyor diye yaz, istersen "dünyanın düzlüğü NASA Bey'in kutsal kitabı Otostopçunun Galaksi Rehberi'ni geçersiz kılacak o yüzden gizliyorlar," de. Artık kafana göre. E şimdi NASA Bey bize tek tek ispatlayamadığına göre elbetteki dev liberal arkadaşlarımızdan okullarımızda düz ve çukur dünya teorilerinin de öğretilmesini isteyecek olan çıkacaktır. Geçmişte çıkmış var.

ve SİNEM

Bu neyin tribi çok iyi biliyor.

Türkiye genelinde sandıkların %98'i açılmış durumda. %52.61 ile...

...Erdogan'ın önde olduğu görülüyor. Cumhur ittifakının...

İnce nerde ya?

Anlamadım ki... tvit de atmamış...

Trip yapıyor...

Yok be bebeğim, koca adam...

Ben anlarım...

Tam bi yakışıklı, tribi atıyor şu an, bi sürz gözükmez...

Ailecek kaçırılmış diyorlar...

Ya...

Kankilerine dikkat etsin de...

Kılıçdar?

Bilemiyorum...

Yıllar önce...

Yaa aynı hafta doğmuş olmamızz!!

Ayneen deliricem.

Öyle bir doğum günü yapalım ki tarihe geçsin. Birlikte!!

Aynen!

Aysegül'ü salla, sana artistlik yap. tristi... Begüm de onun kankası zaten.

Gerizekali.

Çıkışta halim kalırsa ben sana geliyim.

Sadece ezik tipler kaldı yaa.

Kendileri kaybederler valla...

Hafta sonu.

Gazozlar da geldi.

Oynamaya şikdim.

Alo babışko! Hadi seni bekliyorum.

Bebişko kusura bakma ya!

Biz Jantie deyiz, kızlar bana sürpriz hazırlamışlar... Sormadan etmeden. Kıramadım da.

İyi ki doğduun kqbrra

İyi ki

Gel sen de diysem ama Aysegül var.

Dilek'leri ben qagırırım.

Hi? Alo!

dit diit diit.

Annesinin güzeli... Annesinin bi tanesi! Hiç yakıştı mı annem sana.

Ölmek istiyorum gülmü dühü

Yarım saat sonra.

Siz bundan sonra benim tek kankilerimsiniz. Sadece sizle mesajlaşcam.

Bir kere çaldırma "Naber" de mek olsun.

Naber kankisi ??

İyidir annesinin güzeli sen nasilsin.

İSSİSSİSSİ...

ŞŞ! YAVAS LAN DUYUÇAK.

İsmail önemli bir bilgi paylaşacak.

Ben biraz önce Muarrem İnce'ye mesaj attım. "Başkanım herkes sizin yorumunuzu merak ediyor" dedim.

"ADAM KAZANDI" dedi... Dolavisiyle Erdoğan'ın kazandığını açık yüreklilikle kışkırttı...

Ben yatıyorum, iyi geceler...

Yarın açıklama yapacağım, dedi...

GT/GT/GT!

Sinem, bişey sorucam, net sonuç ne olur?..

Uzun %52.59 annesinin yakışıklısı %30.64

ŞAAK!

Koyduk mu?! Dişi kurt nerde?

Balkon konuşma. Sını sizde izleyelim...

"Camdan pabuçlarım kırık...
Prens de beni bulamaz artık.
Hayata söyleyin bundan sonra
gitsin
Anlamını masallarda arasin."
Didem Madak - Ağlayan Kaya'dan

* **ONURSAL BAŞKANLIK:** CHP
dilinde görevden alma yöntemi...

* **KRIKO:** Tayyip Bey uçmuyor, yancılarını
uçuruyor. 28 Haziran '18 tarihli Sabah'ta Bay
Bercan Tutar şöyle 'dimiş': "Yeni Türkiye, kendine ve
tarihine dönüşün yolculuğudur. Bu yüzden Atlantik imzalı "Erdoğan'ı
düşürün!" veya "Yeni bin yılın Selahaddin'ini durdurun!" talimatları
bir işe yaramadı, yaramayacak." Pes ya hu! Selahaddin Eyyubi'nin
topraklarında herhangi bir ülkenin askeri üssü yoktu, O'nun devleti
emperyalizmin tetikçisi NATO benzeri bir suç ortaklığı yapmıyordu. Acı
ama hakikat: Bin yıl sonra da Eyyubi'nin yer alacağı tarih kitabına,
herhangi bir 'Reis' dipnot olarak bile sızamayacak...

* **YEREL SEÇİM:** Ofisi vapur olacak, şehri oradan yönetecek bir
belediye başkanı lazım İstanbul'a. Ha, fırtına oldu, lodos çıktı. E, ne
güne duruyor orda Galata Kulesi?

* **BU SABAH YAĞMUR VAR ALMANYA'DA:** Islak Hamburg...

* **ÜNLÜLÜ RÜYA GÖRMEK:** Birkaç odadan geçtikten sonra, girdiğim
son ve loş ışıklı odada Metin Uca, piyano çalıyordu, hem de aktör
Çalıp Çav Bella'yı söylüyordu. Yeminlen. Şarkıya eşlik ederken rüyamda
kelime esprisi yaptım, "Elleri bağlanmış buldum Tarkan'ı!" diye
söyleyerek...

* **ZAMAN TOZLARI:** "Şimdi evim, yatak odamın hayali gözlerimin
önünde canlanıyordu. Kim bilir şu anda karyolam benzsiz nasıl yetim
ve üzgünü? Ah adam, benim yatak odam... Şu dakikada nasıl öylesine
ateşli bir arzu ve hasretle seviyorum ki, hiçbir şey ruhumda yanan
hasretini dolduramayacaktır. Ne olurdu, şu dakikada orada olsaydım,
senin tavanın altında ve duvarlarının arasında bulunsaydım, burnum
senin sakız gibi beyaz örtülerinden fışkıran temiz kokuyu, temiz sabun

kokusunu emse ve solusaydı..."

Bu hasret, Fitnat hanımın hasretidir. Alemci teyzesinin kılavuzluğunda
sabahlara kadar süren cümbüşlere ufak ufak alışmaktadır Fitnat
hanım. Bu yoz, siğ, şımarık çevreye gömüldüğün nefreti daha da
artacak ve fakat ruhunu kaybeden kalburüstü insanlardan sıyrılması
bir hayli meşakkatli olacaktır... Salâhaddin Enis'in "Zaniyeler" adlı
muhteşem romanının kahramanı Fitnat. Kitap, halkın sırtından geçinen
asallakların, züppeclerin, sonradan görme zenginlerin haz manyağı
hallerini en ince detaylarına kadar usta bir gözlem diliyle ve her
geçen sayfada okuyanı daha fazla ikna ederek sergiliyor. Zaniye,
zina yapan kadın demek. Bu kadınlar için şaibeli paralarını oluk
oluk akıtan bir çok tüccar, paşa, mirasedyi hikayeye girip çıkıyor.
Behçet Necatigil'in deyimiyle "zenginlik bezgini" bu kitlenin içinde
dönemin gözde edebiyetçileri de mevcut. Yahya Kemal, 'Yahya Cemal';
Celal Şahir, "Cemal Tahir" ve İzzet Melih, "Rifat Melik" adlarıyla
sorumsuz alemlerdeki yerlerini almışlar... Operet izlerlerken, yanındaki
kadının locada düşürdüğü yelpaze ve eldivenleri bulmak için para
yakan savaş zengininin, çıkışta dilenen gazileri aşığılaması gibi nice
dokunaklı tablo, Zaniyeler'i zaman geçtikçe daha da değerlenen bir
başyapıt haline taşıyor... Salâhaddin Enis (Atabeyoğlu), 1892-1942
yılları arasında yaşamış, ömrünü gazetecilik ve edebiyatla geçirmiş
bir mahir yazar. "Neriman" adlı ilk romanını 17 yaşında yazmış. Bu
kitabın kapağı da, sonradan çok ünlenecek ve Gökte soyadını alacak
karikatürist Ramiz'in yayınlanan ilk eseri. Çok sayıda gazetede çalışan
yazarın diğer romanları Sara, Cehennem Yolcuları, Orta Mali, Ayarı
Bozuklar, Endam Aynası, Mahalle isimlerini taşıyor. "Morg" adlı
son kitabının müsveddesi ise, ne yazık ki, bir gazetesinin idarehanesinde
kaybolmuş.

Kim bilir, belki de bir yerde durmaktadır, ah keşke bulunabilse! Spor
basınının duayeni add edilen Cem Atabeyoğlu'nun babası ve usta aktör
Kerem Atabeyoğlu'nun büyükbabası olan Salâhaddin Enis, Feriköy
Mezarlığı'nda toprağa verilmiş. Nurlar, ziyalar içinde yattığına tüm
kalbimle inanıyorum. Bu büyük yazarı anmanın yolu, yapıtlarını gün
ışığına çıkarıp külliyatını okumak olacaktır...

* **BİR ANDA OLGUNLAŞMAK:** "Babanı vurdular Seyiti!" der biri ve
şak! Kadir İnanır'ın saçları ağıran, üzüntüden bembeyaz olur. O an.
Bir nevi usta aktörün aniden ortaya çıkmış abisi "Kadri İnanır" gibi
oluverir perdedeki zat. O gibi, değil gibi. Peki: "Yanlış habermiş Seyit,
kurşun babanı sıyrıp geçmiş!" Ve hop: Saçlar tekrar siyahlaş!

* **ZAGOR TENAY:** Meşhur çizgi roman kahramanı Zagor'un sinema
filmini yapmak isteyen bir arkadaşım vardı. Kimi kim oynayabilir diye
konuşurken, "Aslında 6 kilo versem Zagor'un ben oynarım" dedi. "6
kilo daha al, Çiko'yu oynat" dedim ben de...

* **OYNAMA ORANI:** Maçlardan birinde topla oynama oranı, 69'a
31'di. Şehvet kurbanı gibi koşuyorlardı. Hayır, bi de toplamı 100
ediyo hakikatten... (Hakikatten: Fin futbolunun kurucusu.)

* **BÜTÜN MESELE:** Danimarka Pavyon'un sahibiydi babası ve sanki
Beyoğlu'nun kralı. Kakakullu yaptı it amcası, telkinlerle zehirledi
babasını. Adamcağız elini eteğini çekti dünyadan, karısı ve pavyonu
amcaya kaldı. Birden kılanıp işe uyardı Hamit, ki o Feray'a aşıkı.
Kararsız hamlelerle çağırıp ruhları, iki büyük raconu anladı: Eniyi
dengeydi son kurulan denge ve insanı korkak yapan kendi aklıydı. O
vakit delikanlı oldu aslanıp Hamit, oyuna getirip yılanları intikamını
aldı. Olmuş ya da olmamış bir yerde değişmez, kurukafanın yanında
yaşka da yanardı!

* **ÇAKALLIK PEŞİNDEKİ ADAMLAR:** Kadınlara yaranmanın en
geçerli on yönteminden biri: "Kurtlarla Koşan Kadınlar" adlı kitabı,
yanlarında övmek...

* **ZOMBI AYRI, ZOMBI AYRI:** Peki, Kimsesizler Mezarlığı'nın
zombilerine ne dersiniz? Zombi mombi, işte artık bir aradalar, artık
hepsinin eşi dostu var. Biraz ekmek, azıcık yoğurt olsa, yeter.

* **İMPARATORLUK BİZİM İŞİMİZ:** "Avusturya-Macaristan
İmparatorluğu" lafına ne zaman denk gelsem, "Peki siz inaniyo
musunuz şu dediginize?" diye sorasım gelir. "Haşmetlum, Avusturya
ile Macaristan birleşip ortak imparatorluk kurmuşlar" haberi kendisine
iletildiğinde, bi "Piiiiiii" çekmiş midir padişah, duyulur duyulmaz?
"Edemez onlar" demiş midir? "Nereye öyle birleşip imparatorluk
kuruyosun, öyle kolay olmuo o işler tosunum, ne dediğini Romalı'ya
sor, beni Romalı anlar" demiş midir? Gerçekten de kiş olimpiyatı
düzenler gibi bir imparatorluk. Avusturya'nın Alman'dan sıyrılıp (gene
başkasıyla) çıkış yapmağa çalışmasını mı konuşalım, Macaristan'ın
yarım baş ister gibi, Yarı Hun bir organizasyon hamlesini mi? Acaba,
bu gerçekleşememiş dev projeye girerken, kim kimi ikna etti? Bence
ikna olan, Macaristan!

* **ŞARKI:** "Yaranı sarma ben öpeyim / Sen kemiksin ben köpeğim"
diyor şarkı. İnsan, Peru'da olmak istiyor bunu duyunca. Perucayı
çığınca konuşmak ve başka hiç dil bilmemek...

* **İŞTAH:** Sinemayı da, edebiyatı da, tuzlamayı da, beytiyi de, şöbiyeti
de aynı iştahla seven bir kentli türü var. Var. Ne mahrum kaldıkları
görülüşü şeydir, ne de vazgeçtikleri...

* **O SES TÜRKİYE:** Sivrisineği şeytan yaratmış, okuduğum bir
söylence. İnanasım geldi. Lakin değildi. Değildir de, vızır vızır kan
emmek de hiç hoş değil. Şık değil.

* **BELDE DEVESİ:** Bir deve getirmişler bir beldeye, park açılışında
kesmek üzere. Törene kadar deve, sen kaynaş bakıcıyla, ahaliyle, rica
minnet canını bağışlat askeri ve mülki erkana! Akabinde deve, belenin
evladı olmuş, kafasına göre dolayışmış bildik muhiteri. Kasaba halkı,
güzelci besler, suyunu tazeler hale gelmiş. Kayboluyomuş bi gün-iki
gün, sonra çıkıyomuş ortaya, nereye gidiyosa? Keş bakıcı ve devenin
hikayesi, bağımsız sinema tadında bir inceden...

* **JENERİK:** Halit Refiğ'in rejisini yaptığı "Evcilik Oyunu" adlı filmin
jeneriğinde "Kitapsız ilim, Ahmet Tarık'sız film olmaz" yazıyor. (Eski
Yeşilçam'ın 'kötü adamı' Ahmet Tarık Tekçe'nin ruhuna selam)

* **MİNİK SERÇENİN DEVLEŞTİĞİ AN:** Gönüllü iş ilşil Hazreti
Süleyman, hayvanlarla konuşabilirdi. Karısı, üstünde tüm kuş tüylerinin
olduğu bir şapka istedi. Hz.Süleyman, bu talepten hoşlanmadı ama
napacaksın, kıramadı. Kuşlara durum bildirildi. Tüm kuşlar, bir
tüy bıraktı, yarasa dahil. Serçe tüy müy bırakmadı. "Niye sözüme
uymazsın" dedi Süleyman, "Kapına yetim çamuru sürerim, ahımı
alma" dedi serçe. Yalnız ağır konuştu serçe. Süleyman serçeye hak
verdi, zaten son gündemden mutsuzdu, "Hepiniz gelip tüyünüzü geri
alın" diye haber saldı kuşlara. Tüm kuşlar, gelip tüylerini aldılar,
yarasa hariç. Tam da o esnada yavrularını emzirmek durumunda
olan yarasa, gelip tüyünü alamadı. Yarasa, işte böyle çıplak kaldı.
Utancından gündüzleri kuş içine çıkamadı, gecelerin evladı oldu.
Muhakkak böyle oldu!

* **ESKORT KARTVİZİTLERİ:** Ankara bitki örtüsü...

Mustafa Satıcı

HAYRET BİŞEY YAA... BİR KERE LAN SAĞECE BİR KERE LAFIMI DİNLESEN YEMİN EDİYORUM DİŞİMİ KIRIÇAM...

NE LAFTAN ANLAR NE MAL KIYMETİ BİLİR...

ŞEYTAN DİYOR BIRAK SOKAKTA GİT NE HALİ VARSA GÖRSÜN...

AL İŞTE MESELA: ALLAH BİLİR BU DONUZUN KAFASI NERDE? YEDİN Mİ NAAPTIN?

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

ŞAŞIRMAK BANA YAKIŞIYOR

Adım Christian. Belçikalıyım, ama 6 yıldır Türkiye'de yaşıyorum. Sempatik Türkçe konuşuyorum. Türkiye'ye geldiğim ilk yıl reklam şirketleri için yemek fotoğrafları çekmeye başladım. Daha önce bu konuda hiçbir bir tecrübem olmamasına rağmen gerek yabancı (o zamanlar Aşırı Sevimli Türkçe konuşuyordum), gerekse fotoğraf makinemin çok büyük olması şirketleri etkilemiş olmalı. Bir yıl

kadar ağırlıklı olarak kızarmış tavuk fotoğrafları çektim. Önceleri tavuk çekmeyi seviyordum. Fakat bir süre sonra, karamelli sosla boyanarak nar gibi kızarmış görüntüsü verdiğim bu tavukların fotoğraflarını çekmek beni sıkıya başladı. Başlarda, "Oğlum Christian, Belçika'ya dönsen ne yapacaksın, çek şu tavukları, keyfine bak," düşüncesiyle kendimi kandırmaya çalıştım. Butları, tavuk bir zafer kazanmış gibi havaya kaldırarak; kanatları, tavuk sanki uçacakmış gibi iki yana açarak ve hatta iki tavuğu but buta tutuşturarak işime biraz heyecan katmayı bile dedim. Ne yazık ki reklam şirketleri tavuğu hareketsiz istiyordu. Maydanozun beni iyice zorladı (maydanoz hiç fotojenik değildir, ışığı iyi ayarlasanız bile bazen karanlık çıkar) soğuk bir kasım sabahı, tezgâhın üzerindeki tavuğu alıp yere fırlatınca, bu işin benim için bittiğine karar verdim. Yaklaşık bir yıldır tavuk ve çevresini (garnitür) çekiyordum, artık dayanacak gücüm kalmamıştı. Şimdi düşündüğümde, tavuk yerde yatarken hayatım için radikal bir karar almış olmamın çok da sinematografik olmadığını fark ediyorum. Ama bu kararından hiç pişman değilim. Çünkü tavuğu yerde öylece bırakıp evden çıktığım o gün, aynı zamanda hayatımda yepyeni bir sayfanın açıldığı gündür.

Kafamı dağıtmak için Sultanahmet'e kadar yürüdüm. Sultanahmet, bu şehri ellerinde haritalarla dolaşan şaşkın arkadaşların ve çok sayıda olmalarına rağmen tek bir varlık gibi hareket edebilen Japonların mekânıdır. Bu şehirde yaşamaya başlamış benim gibilerse zamanla Osmanlı'nın etkisinden kurtulup Beyoğlu ve özellikle de Galata çevresinin büyüüne kapılırlar. Sultanahmet'teki Japon istilasından canım sıkılınca Sarayburnu tarafına inerek Boğaz manzarasını izlemeye başladım. Martların manzarayı gökyüzüne taşıdığı bu muhteşem şehirde tavuklarla geçen bir yılının yitilmiş zamanlar olduğunu düşündüm. Sonra aniden, sanki bir şey beni çağırıyormuş gibi Karaköyden Tünel Meydanı'na, oradan da Asmalimescit'e yürüdüm. Dik yokuşları çıkarken, o yıllar şehrin tarihini çok iyi bilmememe rağmen, "Hey gidi Pera!" diye mırıldandığımı hatırlıyorum. Asmalı'da loş ışıklı bir mekana girdim. İçerde, "Durum Leyla" diye nakaratı olan bir şarkı çalıyordu. Hızla bira içmeye başladım. Dört saat kadar oturmuşum. Belçikalı olmakla, çalan şarkılardan etkilenmek (Yıldız

Tilbe, Sezen Aksu, Müzeyyan Senar vs.) arasında gidip geldiğimi hatırlıyorum. Sarhoş olmuştum, ruh halim, o anda ne olduğumu tam kestiremediğim bir şeye karar vermem konusunda beni zorluyordu. Bu topraklardan çıkaracağım ekmeğin tavuk olmadığını biliyordum. Biraz da ekonomik sebeplerle Leffe'den Tuborg'a geçtim. Çoşum bu topraklara aitti, ama masada duruşum garsonu hesap ayarına teşvik edecek kadar batılıydı. Hiç suçlamıyorum, ben de olsam mavi gözleriyle şibil şibil bakan birine Z raporunu kilitlerdim. Hesabı ödeyip kalktığımda, çok sarhoş olmama rağmen kendimden emindim: "Şimdi bu hesabı öderim, sıkıntı yok, ama bunun hesabını siz ödeyeceksiniz."

Asmalimescit'in en güzel binalarından birinde, bir "Kiralık" ilanı görünce durdum. Alkolün de yardımıyla içimden yükselen kuvvetli bir his ilandaki telefonu aramam için beni zorluyordu. Aradım. "İyi günler, adım Christian..." der demez, karşımdaki emlakçının sesinde, gözlerinin parladığını hissettirecek kadar belirgin bir canlanma oldu. Aynı canlılık, 5 dakika içinde yanımda belirdiğinde de devam ediyordu. Kiralarken pazarlık bile yapmadım. Bu ofisin, yeni bir hayatın başlangıcı olacağını hissediyordum. Ama burada ne iş yapacağımı henüz bilmiyordum.

Ertesi gün kontratı imzaladıktan sonra ofise gittim. Geçen aya kadar burası çağdaş sanat etkinliklerinin yapıldığı bir yermiş. Yerde ne tür bir performans olduğunu algılayamadığım sokak tabelaları duruyordu. Burayı terk eden sanatçı, kaporayı geri alabilmek için olacık duvarları boyamış ve arkasında boya kovası, rulo fırça, boyacı merdiveni ve basit bir sandalye bırakmıştı. Sandalyeye oturup "Oğlum Christian, sen manyak mısın? Niye kiraladın lan burayı?" benzeri pişman düşüncelerle boş duvarlara baktım. Yaklaşık yarım saat sonra içeriye sırt cantalı, 20'li yaşlarında üç kişi girdi. Öğrenciye benziyorlardı. Erkekler gözlüklü ve sakallıydı, kadın etnik giysileri içinde kaybolacak kadar zayıftı. Benimle ilgilenmeden dolaşmaya başladılar. Önce boya kovası ve ruloya baktılar. Sonra etrafında dörnek merdiveni uzun uzun incelediler. Erkeklerden kemik gözlüklü olan, "Bienal'de 'Cennete Çıkan Merdivenler' isminde benzer bir iş görmüştüm, ama bu daha enteresan..." dedi. Merdivenin ardından yerdeki sokak tabelalarını incelediler. Olanlara inanamıyordum, kendiliğinden oluşan bu sanatı gerçeği açıklayarak dağıtmak o an için yorucu geldiğinden, sessizce oturmaya devam ettim. Sanat algılarına dâhil olup olmadığımı bilmiyordum, ama çıkmadan önce kısa bir süre beni de süzdüler. Çıktıklarında yerimden kalkmadım. Zaten şaşırmaya yatkın Avrupalı bünyem iyice sarsılmıştı. 10 dakika kadar oturduktan sonra aniden kalkıp merdiveni odanın tam ortasına çektim. Üzerinde

"Çıkamaz Sokak" yazan bir tabelayı en üst basamağa koydum. Diğer tabelaları birbirini kesen yollar oluşturacak şekilde odanın zeminine yerleştirdim. Kova ve rulo fırçayla ilgili aklıma bir şey gelmediğinden onlara dokunmadım. Geri çekilip bu yeni dizayna bakarken dudaklarıma kendiliğinden yılışık bir gülümseme yerleşti. "Oğlum Christian," dedim "sen tam bir sanatçısın."

Akşama kadar başka gelen olmadı. Tabelalar, merdiven, boya kovası ve ruloyla oynayıp durdum. Gerçekten çok zevклиydi. Galerimden çıkarken apartman girişinde eski kiracılardan kalan

tabelayı gördüm. Tabelada, "C ONTEM PORARY A RT MARKET I NG" yazıyordu. Harflerin arasındaki boşluklara mana veremedim. Ama tabelaya bir stil kattıkları açtı. İkinci defa gülümseme yayıldı suratıma. Kendi kendime, "Kalsın bu," dedim "şimdilik kalsın."

İki ay içinde galerimin resmi açılışını yaptım. İsmi "C onstant A RT" oldu (durduk yere fazla harf ayırmaya gönlüm el vermedi). Camiada tanındıkça (inanın bu çok kolay oldu) galeriyi yetenekli genç sanatçılara açtım. Sağolsun "çantalı genç" galeriyi hiç boş bırakmadı, ne sergilesek uzun uzun incelediler. Çevrem hızla genişliyordu, önümde farklı kapılar açılmaya başladı. Tavuğa karşı tavrım zamanla yumuşadığı için yemek fotoğraflama işine de geri döndüm. Hatta reklam şirketinin kullanmadığı bir iki tavuk fotoğrafını fotoşopta toplumsal muhalefete çevirip galerimde sergiledim. Bu yeni hayatımın

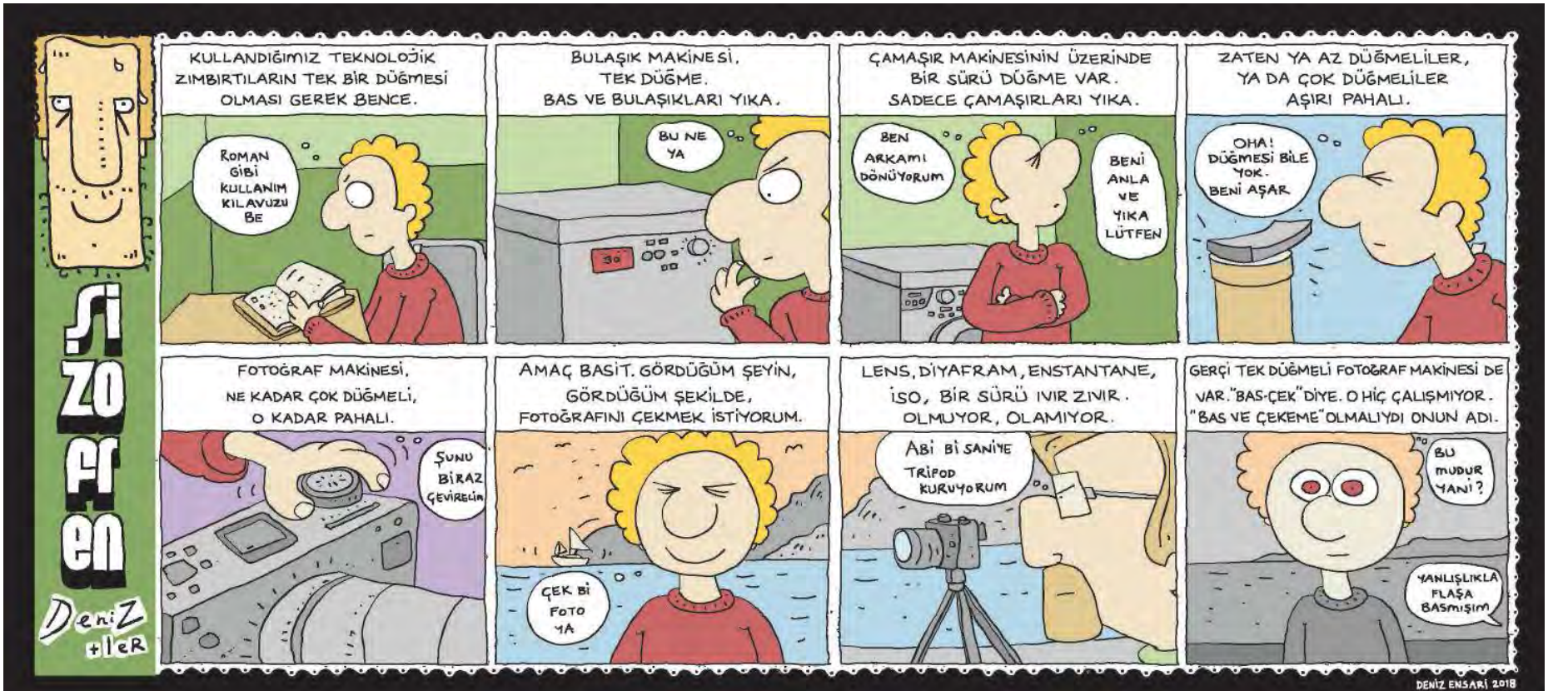

benim için en önemli çıkışıysa, bir televizyon kanalına "Christian'ın Motoru" ismiyle İstanbul ve yakın çevresini tanıttığım bir belgesel yapmaya başlamam oldu. Tahmin edersiniz, "bir yabancıların gözüyle" yapıyordum programı, böylelikle yerli meslektaşlarımla köylü teyzelerin yanına çömmeli programları gibi kalitesiz durmuyordum ekranda. Bu belgesel sayesinde epey yer gezdim. İlk programlarda gittiğim her yerden yöreye ait folklorik bir şeyler alıyordum. Otontik şaşkınlığım epey sürdü. "Kilim acılarıyla dokunur," dediler, "Ooou!" dedim. "Bak bu dev tahta kaşık, tam senlik," dediler, alıp eve götürdüm. "Bak bu testi, doğal buzdolabı," dediler, "Oh buz gibi," diye sarıldım. "Bak bu nazar boncuğu kem gözler için," dediler, "kem" ne bilmeden, üçer beşer alıp evin her tarafına astım. Böyle böyle zamanla gerçek bir köylü alıp evin salonuna koyacak hale geldim (ha ha ha!). Espri ve şakayı seviyorum. Şaka maka o dönem ev iki ayda çarşı gibi oldu. Aklım başıma gelince sadece programı çekip eve tertemiz dönmeye başladım. Gezip gördüklerim, iyip içtiklerimle yetinmeyi öğrendim. Cizlemeyi, köbe aşını, uğmaç çorbasını, mangır yerbasını hepinizden çok yedim. Bazılarının tadı pek iyi değildi, ama her seferinde gözlerimi koca koca açıp, "Çok güzel!" demeyi bir borç bildim. Gezdiğim yörelerde bol bol şaşıryordum (çok güzel Avrupalı şaşkınlığı vardır bende). Şaşkınlık, deyince yanlış anlamayın; Mevlana'yı, Yunus Emre'yi sizden daha iyi bilirim. Hamamda çok keselendim. Ayrıca evde zeytinyağı sabun kullanıyorum. Ve emin olun sizden daha çok boza içmişimdir. Napıcaksınız işler böyle yürüyor.

Şu an hayatımdan çok memnunum. İşleri epey ilerlettim. İşlerimi (sanat galerisi, televizyon, yapımcılık, fotoğraf işleri) minimal tarzda döşenmiş, hiçbir folklorik aksesuarın bulunmadığı neredeyse boş bir ofisten idare ediyorum. Boş ofisler bu topraklarda kaliteden sayılıyor. Eşim İlayda bir iç mimar. Kendisiyle iki önce sene önce Nişantaşı'ndaki bir galeride tanıştık. Çok güzel bir soy ismi olmasına rağmen (Dağdeviren), benim soy ismini (Lemberechts) almak konusunda ısrar etti. Sebebinin pek anlamadım. Onun da ofisi benimkisi gibi boş sayılır. Beyaz duvarlar ve zemini beyaz granitlerle kaplı boş ofisinin tam ortasında kıpkırmızı bir masası var. Aferin. Oğlumuz Jilbert 1 yaşında. Ben Jilbert'in de ilerde burada yaşamasını ve boş bir ofis sahibi olmasını çok isterim. Ayrıca ondan da büyük bir şaşkınlık bekliyorum.

Christian J. Lemberechts

Not: Bu hikâye, Flemenkçe aslından Fırat Budacı tarafından çevrilmiştir.

Çarpışma İpek & Burak

yazan gizer oky

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Geçer Geçer,/ Kaval kemiğinin acısı geçer,/ Derinde açılan yara geçer,/ Karnındaki derin sızı geçer,/ Geçer geçer"

(Trobriand Adaları'ndan, bir iş türküsünden)

BOŞ/DOLU

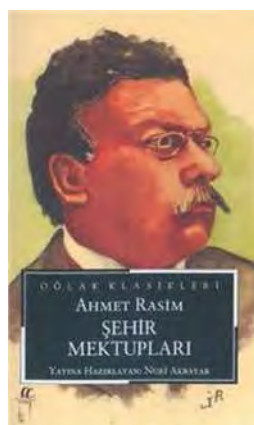
Gerçekleşmemiş felaket'ten manzaralar. İç paralayıcı görüntüleri. Arka tarafta. Tuhaf renkli çeşit çeşit battaniyelerle, mukavva parçalarıyla sarıp sarmalanmış arabalar. Taşlar, tuğlalar üzerlerinde. Bir tür sanat etkinliği, bir enstalasyon/"yerleştirme sanatı" gibi sanki-vardı böyle biri ben oralarda, dışarıda yaşarken, ünlü bir sanatçı, bütün numarası; her şeyi ambalajlıyordu-"Christo" adı meraklısına--) Nedense içimde bir sıkıntı yaratıyor görüntü. Bir tür burukluk. ("Karnındaki derin sızı") Neydi bu?

Örtülerin iç bulandırıcı acaip renklerinden, desenlerinin ipe sapa gelmez karmaşasından mı? Yatak odası mahreminden battaniye; öyle aleni sokak ortasında, uluorta herkese faş edilince falan filan... O mu? Rahatsız ediyor. Biraz düşününce buluyorum: Değil o. Daha doğrusu o ve diğeri. Battaniye ve mukavva kutusu;(boş koli) O tuhaf terkip. O ikisinin birlikteliği. Sokakta yatanların sabahleyin parklara, ağaç altlarına, banka girişlerine falan terkettiği o iki nesne. Evsizler. Mülteciler. Arabalar hala paketli. Günler günler oldu... O şiddetli dolu bir türlü yağmayınca. Sevinç bir yana; Sanki bir hayal kırıklığı gibi bir duygu. Kimilerinde. Bekle bekle.

Biraz kırgın gibiler. Sanki yağsa daha mutlu olacaklardı. ("Barbarları Beklerken" adlı ünlü şiirinde Kavafis'in; "barbarları bekleyen" o şehir halkı;-Hava kararıp da barbarlar gelmeyince, herkesin yüzü asılır, dalgın dalgın evlerine dönerler-)

İKİ AŞK İLANI

Yazar(Ahmet Rasim) ve çılgın gibi; zil zurna âşık

Ahmet Rasim 1864-1932

arkadaşı bir araba kirayıp (atlı, bir çeşit kapalı fayton) devrin ünlü "mesire" yeri Kağıthane'ye doğru yola çıkarlar. Hızla yol alırlar. Toz toprak. Mecnun'a dönmüş biçare delikanlı heyecandan titremektedir. Nihayet sevdiği kızın arabası uzaktan belirir. (o yıllarda Kağıthane yetişkin kızların, erkeklerin uzaktan da olsa birbirlerini gördükleri, "kesiştikleri" bir alan, bu meseleler orada hallediliyor) Arabaya iyice yaklaştıklarında çılgın âşık birden, ceplerinden hızlı hızlı birşeyler çıkartmaya başlar. Yazar şaşırır. Bir sürü, renk renk, çeşit çeşit mendillerdir bunlar. Delikanlı telaşla karıştırır, aralarından önce kıpkırmızı olanını seçer, kızın arabası tam yanlarından geçerken "bir bandıra" gibi onu gösterir. Mendili kalbinin üzerinde tutar. Yani "yanıyorum" Sonra diğer eliyle siyah olanını da bulup onu da gözüne tutar. "Derdinden geceleri

Refik Halit Karay 1888-1965

gözlerime uyku girmiyor, ağlıyorum" Kızın telefonuna emoji göndermenin aynısı. Demek hep vardı bu işler. İkincisi; o da çok şaşırtıcı; Dilimizin diğer büyük sihirbazı Refik Halid'den.: Bir grup kadın kendi aralarında erkeklerden konuşmaktalar:"Onlar için en güç iş bence ilanı aşktır" der içlerinden biri. "Benim başıma geleni kadar tuhafı hiçbirinize nasip olmamıştır." Anlatmaya başlar: Çubuklu'da oturuyorlarmış bunlar, (o devirde kırsal bir bölge) "yeni dul" muş, "mahzun" muş. Ömrünü kırlarda geçirirmiş bu hanımefendi. O zamanlar. Bu gezintileri sırasında ona iri, genç, acemi,

Christo'nun eserleri

kaba saba, dil bilmez bir kır bekçisi âşık olmuş. "Uzaktan, peşim sıra döner, dolaşır, fakat bir türlü meramını ifadeye kadir olmaz..." Hissedermiş ki zavallı gece gündüz kendisini düşünüyor. "bana hislerini anlatmak için bir vesile arıyor, bir bahane icadına uğraşıyordu" Biçare delikanlı Türkçe de bilmiyor. Nasıl olacak bu işler? "Nihayet bir gün emeline muvaffak oldu" diye devam eder hanımefendi. Nasıl olmuş? Şöyle: Kadın yine yalnız dolaşırken arkasından sessizce yaklaşmış kadının eline küçük bir kutu bırakıp koşarak uzaklaşmış bizimki. Kutu:"Bir sigara paketi"ymiş.(kutusu yani -eski, yandan kitap gibi açılan, Gelincik, Yenice gibi paketler) "Bu ne acaip bir hediye değil mi? Gülerek

açtım ve o zaman büsbütün hayretler içinde kaldım" Zavallı âşık aylarca aşkını ilan için çareler düşünmüş düşünmüş nihayet bu çareyi bulmuş:"Paketin enliliğine, yastık makamında bir sigara koymuş, sonra diğer iki sigarayı yanyana yatırmış ve üzerlerine de bir sigara kağıdı örtmüştü!" Bu da işte ilki gibi, bir tür sanatsal yolla; (renklerle anlatmıştı derdini ilki), minik bir heykel çalışmasıyla. (entstalasyon da denebilir) Üstad: Refik Halid, sigaralardan olma o minyatür yatak sahnesini şöyle yorumluyor:"Ah, doğrusu her ne çeşit ve ne lisanda olursa olsun bütün ilanı aşkların hakikati, mahiyeti bundan ibaret değil miydi?" Büyük İtalyan şairi Pavese de çok benzer bir şekilde yorumlamıştı bu aşk meşk meselelerini ünlü günlüğünde:"Aşk konusunda önemli olan, evinde, yatağında bir kadın olmasıdır. Bunun ötesinde her şey palavradır, palavranın dik âlâsıdır hem de."

O bizim bekçi, tam da onu demek istemişti işte...

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim

Cesare Pavese 1908-1950

Mutluluk peşinde

Kediler konuşabiliyor olsalar, konuşmazlardı.

Hazırsanız gelin bu sefer de mutluluğun peşine düşelim. Sizi ne mutlu eder, mutluluk nerede bulunur, mutluluk nasıl saklanır, ne biçimde korunur, kimlerde görülür, kimlerde görülmez, nasıl yenilir, nasıl yaşanır, bunları düşünelim biraz.

Ernest Hemingvey diyor ki **"Zeki insanlarda mutluluk, en ender rastladığım şey"**... Tabii Ernest Bey'in kendini zeki görmesini tartışmaya gerek yok, ego dediğin şey böyle bir şey. Ernest başkan dertli, Ernest başkan sıkıntılı, o yüzden mutluluğu bulamıyor. O yüzden arkadaşları eğlenirken, o evinde mal mal içkisini sigarasını içip kendini zehirliyor. Kendinden kaçmaya çalışıyor ama olmuyor. Çünkü insanın kendinden kaçması, aklını karıştırarak, kendini sarhoş ederek ya da bilincini yitirerek olmuyor. Kendinden koşarak kaçmak da mümkün değil, neyse bu başka bir yazının konusu ama Ernest Bey'in mutsuzluğu aslında "zekayla" değil, kendi mutsuzluğuyla ilgili. Keşke onunla karşılaşmış bulunları ona da söyleyebilseydim. **"Sen mutsuzsun diye, insanlar da mutsuz olmak zorunda değil hani!"** demek lazımdı ona. Tabii biraz terso bi eleman olduğu için arkadaşları çekinmiş olabilir. Ben uzaktan **"Seni enişteme mutlu yaptıracağım"** dercesine sallayabiliyorum.

Bakın mesela Markus Orelus -eskilerden yetkili bi abi- **"Mutlu bir yaşam için çok az şey gerekir. Hepsini de içinde düşünme şeklinizdedir"** diyor. Bence Orelus abi, -tabii biraz ilk devirlerde yaşadığı için- Instagram, Twitter filan kullanmıyor, o yüzden kafası rahat ama yaklaşımı çok doğru. Mutluluk çevreden gelen bir şey değildir. Mutluluk size inmez. Mutluluk gelip **"Abi nasılsın, bi şey lazım mı?"** demez. Mutluluk "Ya somurtma öyle mal mal"

demez. Sizin mutluluğu bulup "Kardeş gelsene biraz şuraya" demeniz gerekir.

Herkesin sandığının aksine mutluluk dışarıdan gelmez. Sizin içinizdeki mutluluğu çıkartıp masaya koymanız gerekiyor. Masa da masaymış ha!

İnternette dönen bir Facebook paylaşımı var. Belki görmüşsünüzdür. Bir abimiz kendi hesabından kendi fotoğrafını paylaşıyor. Altında da soruyor **"Bu yakışıklı da kim?"** diye. Sonrasında kendi paylaşımına yorum yazıyor **"Aaa benmişim"** diye... İşte mutluluk bu. Bu yaklaşıma dikkat, sizi çok iyi yerlere getirecek bir şey bu. Zaten abinin fotoğrafından da belli, mutlu bir insan, kendisini seviyor. Kendisini mutlu bir şekilde seven insan tüm canlıları, arkadaşlarını, kedileri, köpekleri, uzaktan sineğe benzeyenleri bile sevebilir.

Her güne delicesine "Ollley, bugün de ölmedik" diye başlayan demiyorum ama kendinize bir şans tanıyın. En büyük bunalımlar, en sıkıntılı durumlar genelde insanın hep kendisine yaptığı tekrarlar ve kendisiyle olan kavgalarından doğanlar oluyor genelde. (Tabii savaş, fakirlik, kaza, doğal afet gibi felaketleri saymazsak).

Kendinizle iyi anlaşırsanız, kendinize güne iyi başlamak için bir şans verirsiniz, inanın gününüzün geri kalanı da kendinize bir şans ya da şaka yapmadığınız, olumsuz ve bet bet, her şeye homurdandığınız bir günden çok daha iyi geçer.

Hiçbir şey yapamıyorsanız, bu g*it halinizle dalga geçin. **"Kimmiş bu g*it?"** diye sorun kendinize. Sonra da "Aaa benmişim" deyin. Kendinizi kabullendiğiniz an kendinize karşı 1-0 öne geçiyorsunuz. Zaten gerisi de size kalmış.

Yazımızı güzeller güzeli Oskar Vayd'ın şu vecizesiyle son viraja sokalım isterseniz. **"Bazıları her gittikleri yerde mutluluk yaratır, bazılarıysa her gittiklerinde"**... Yani abimiz de bi noktada haklı. Bazı insanlar var, içinizdeki iyilikleri de kurutur, gelir öyle boş boş oturur bir karış suratla. Muhabbete katılmaz, kös kös durur.

İşte o insanlardan kaçın. Eğer o insan sizseniz, kendinizden de kaçın. Tabii ki az önce dediğimiz gibi, kendinizden koşarak değil, daha olumlu olarak kaçmanız gerekiyor. Deneyin, farkı göreceksiniz.

Bunların hiçbirisi sizi kesmediyse, bir de mutluluğu bir bütün olarak değil, parçalara ayrılmış zaman noktaları gibi düşünün. Şu anda nefes alabiliyor musunuz? Kızınız başınız sağlam mı? Karnınız tok mu? Yanınızda sizi seven bir kedi, köpek, kuş, insan, dost, arkadaş var mı? Birisi size "Kahvaltıda tost yer misin?" diye soruyor mu? Bunlara bakın. Kısa anların keyfini çıkarın, sonrasında anlar sizi anlayacak ve yardımcı olacak zaten. Bir de yaptığınız işi sevecek yapmaya çalışın. Korkuncu bir gerçek ama **"Çalışmak özgürleştiriyor"...** Maalesef.

Sizi tanımıyorum ama çok seviyorum. Biliyorum bazılarınızı tanısam sevmem ama, sevmeye sevmekle başlamak en iyisi. Şimdi durduk yerde tanımadığım insana kıl olayım? O yüzden bu bir yaklaşım. İsterseniz denyoca bulun, isterseniz Aynştayn gibi "Rahatı ve mutluluğu amaç edinmek bana hiçbir zaman çekici gelmedi. Böyle bir temel üzerine kurulan ahlak sistemi yalnızca sigırları tatmin eder" diye düşünün, bu hayatı yine de yaşamak zorunda kalacaksınız. Hiçbirimizin de kolay kolay Aynştayn olacağı yok, ona da iyi davranınız, güzel muhabbetimizi yaparız, Albert Abi'yi de mutlu ederiz bence.

-Kimmiş bu çok tatlı yazıları yazan? Aaaa benmişim!

not: Hadi bir de parça: Happiness is a Warm Gun - The Beatles (1968)

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

Kaldığımız
yerden devam.

NORMAL GİYİN,
YALNIZ ELİNDE BİR
DAL PARÇASI OLSUN.

Sicir gâ
laan?

OLUM BU ADAM MADAM GÖRÜŞÜCEK NEDEN
GÖRÜNTÜLÜ KONUŞMADA TİPİNİ GÖSTER.
MIYO. HAYBEYE EFOR DEĞİL Mİ?

MORUK BAZILARI EVLİ, BAZILARI
MÜDÜR, KİMİ YETKİLİ BİR ABİ TIRSTI.
YOLAR KAYIT ALINIR DİYE.

BİŞEY OLMUZ EN KÖTÜ
TELEFON VAR AMA
SES EDERİM BEN
SANA KAÇ GİBİ GELİR.
SİN?

BAKMA BEN DE
SİKILDIM BİRAZ
MESAI GİBİ OLDU
MİNAKİM.

E HİÇ Mİ BIRAK-
MIYO TELEFONU
ELİNDEN?

OYUN BULDU
KENDİNE İŞTE!

TAMAM BAĞCE PUB
BİLİYOSUN Dİ Mİ
KESİN? TAMAM
SEVDİN Mİ ÖDÜLÜ-
NÜ KÖPEK, AFE-
RİM HADİ ŞUADİ
SKİTİRGİT.

YUH BÖYLE Mİ
KONUŞUYOSUN
LA ADAMLA?

ADAMIN OLAYI BU MORUK ZEUK
ALİYO BUNDAN, SAAT BEŞ GİBİ
GELİCEK MİŞ.

VAY BE GERÇİ AĞZI.
NA SIKMANI İSTEMİŞ
NE DİYİM?

YA KIZIM TAMAM AMK
BİRAZ DA GERÇEK
DÜNYAYA DÖN LA...

NE O LA?
KILLANDIN
Mİ?

NE KILLANICAM,
SİKILDIM MİNAKİ.

MEKANDA BLEK
LEYBİL İÇMEYİ BİL-
DİN AMA...

YA TAMAM DA
MUHABBETİNİ
ÖZLEDİK.

DAHA ÜÇ SAAT VAR
NE YAPICAZ HAVA
GÜZEL DIŞARDA...

E ÖNCEDEN ÇIKIP
DEMLENİRİZ BİZ DE
ÖYLE Mİ DEMETİM?

LAN OLUM BEN
KAUGA ETMEYİ BİL-
MEM Kİ NE YAPICAZ?

OLUR ÇIKALIM.

ABLANIZ SİZE GÜZEL BUZ
GİBİ BİRA PATLATSIN HEYE.
CANINIZI ALIR.

VALLA DEMETİM
BOMBA OLUR BOMBA...

BAKMA YAN BEN DE
HEYECANLANDIM.

OLUM SİZ İYİCE
ANDIRGRAND OLMUŞ-
SUNUZ?!

PEKİ SEN HİÇ KILLANMIYOMUSUN KIZIM,
BİLMEDİĞİN ADAMLAR BİR ÇIKIP BİŞEY
YAPSAZ?

BİRAZ AMA BİŞEY OLMUZ KORAY AZ İÇ
AMK ERKETEYE YATILAN.

DAHA İKİNCİ KIZIMMI
İKİNCİ HIZLI İÇERİM BİLİR-
SİN?

MESELA ŞİMDİ HİÇ TANIMADIGIM Bİ
ADAM AY FON 65 GETİRECEK ADI DA
KÖLE NEV. KILLI TABİ.

PEKİ MÜSALLAT OLURSA FALAN
NASI ÖNLEM ALICAKSIN?

YA SAĞLAM ABİLERİM VAR
SİKERTİRİM, AMA İŞİN OLAYI
ZATEN GÜVENLE İLGİLİ...

KIZIM EN SON LİSEDE KAUGA
ETTİM BEN SAKATA GELMEYE-
LİM...

LAN TIRISMA MİNAKİM
KAUGA FALAN OLMUZ Bİ
SÜRLÜ İNSAN VAR.

OLUM ASLINDA BİZ DE Mİ GİRSEK LAN
BÖYLE Bİ İŞE MASTER HESABI.

BİZİM KIZLAR DA NE SEVER
MASTER. AHA BİRİ...

ANANI BAKIM
AA NEVZAT?!

HOOP NEVZAAT NE YAPIYOSUN LAN
GELSENE, TAKIL BANA HAYATINI
YAŞA...

A DEMET NE İŞİN
VAR BURDA?

GEL
HELE GEL.

ABOV
NEVZAT.
MİS YA
LAAN?

YA BEN ASLINDA Bİ ARKA.
DAŞA BAKIYORDUM KAÇI-
CAM HEYEM...

VAAZ NE İŞ LAN
KAÇAK ET Mİ
KESİYON?

YOK BE KIZIM NE İŞİN
OLUR BENİM?

BİLMEM 65 Mİ
O POŞETEKİ?

HASKİTİR SEN
MANTIS MİSİN?

HASKİTİR
YAA.

KIZIM ALLAHINI SEVERSEN
KİMSEYE BİŞEY ÇAKTIR-
MA SİBEL ANAMI BELER.

KIZIM Mİ, KRALİÇEM
DİYECEKSİN KÖPEK?

ÖHÜM DEMET ŞAKANIN
SIRASI DEĞİL CİDDİ-
YIM BEN.

BEN DE ÇOK CİDDİYİM
ÖNCE O TELEFONU Bİ
ALAYIM. KORAAY GEL GEL.

YILLARCA BENİM G.T.
TE GÖZÜN VARDI İSTE
MUKADDERAT KUÇA-
GİMA OTURU VERDİN
KÖPEK, BUNDAN SON-
RA HAS (TİMİN, ÇOK
FECİ EZİZ SÖMÜRÜ-
CEM SENİ PİÇ...

ÖHÜM SİBEL'E
SÖYLEMEK?

BİZDE İFSA
OLMAZ KOCUM
İYİ Mİ?

ÇOK İYİ.

YÜKSEK
SESE KÖLE.

ÇOK İYİ?

VAAZ NEVZAT SEN NELERE BULAŞTIN
LAN BÖYLE. LEYDİNİN ÖDÜLÜNDEKİ
AROMAYI BEĞENDİN Mİ?

LEYDİMDEN GELEN HERŞEY
BENİM İÇİN ONURDUR!

AHIAHIAH! ARADA TEMİZLİ-
GE DE ÇAĞIRILAM BUNU DEMET.

Y. RAA
KÖKÜNDEN
VEDİM

TITİTİ
TITI.

Devam mı?
Tamam mı?

İnternete ilk kez Kırklareli'nin dünya üzerinde cennet bir ilçesi olan Babaeski'de, bir bilgisayar dükkanının depo kısmında girmiştım. Bilgisayar dükkanının sahibi abimiz "efendiler bunun adı internettir, bunun adı mediyettir. Şu

an bilginin göz yakan, baş ağrıtan aydınlığına açılan kapının eşiğinde duruyorsunuz. Bir adım atıp o eşiği geçmek sizin kendi insiyatifinizdir, ama bir kez o kapıdan girdikten sonra kimsenin "ben cahilim, dünya üzerindeki bilgiler bana kadar ulaşmadı, bize medeniyetle ilgili son gelişmeler haber verilmedi" deme şansı kalmayacaktır. İnternetin yarım saatinin ücreti 500.000 liradır (eski rakamla). Bugün bu koşulları kabul edip internete giren 14 - 15 yaşındaki sizleri yarın da yüzünüzde aynı cahilce, zekasız ifadelerle dolaşırken yakalarsam gerçekten döverim. Bilgisayarlı adam dövmez diye düşünüyorsanız Babaeski'nin 22.000 nüfuslu bir ilçe olduğunu ve benim bilgisayarlı açmadan önce iç çamaşırı ve çorap toptancılığı üzerine çalıştığımı sizlere hatırlatmak isterim." diye bağırdı ve "ne aramak istiyorsanız buraya yazıyorsunuz, sonra çıkan sonuçlara tıklıyorsunuz. Öyle

her şeye de tıklamayın. Az tıklayın." diyerek bizi internet ile baş başa bıraktı. Bilgisayar dükkanı sahibi internet ile cehaleti yan yana getiremiyor, birlikte tahayyül edemiyordu. Çünkü daha önce 14 yaşında bir ergenin internete girdiğini görmemişti. Bilgisayarın başına oturduğum gibi "iron maiden" yazdım. Iron maiden çıktı. Kasabada benden başka iron maiden seven iki kişi daha bulacağım diye ömrümü yemiştım, şimdi ise iron maidenin kendisi karşımdaydı. Aklımı yitirecek gibi olmuştım. O günden beri ne iron maiden sevgimde, ne de internet sevgimde en ufak bir azalma olmadı.

Bilgisayarcıdan çıktığımda dışarıda bekleyen dostlarım çevremi sardı

(dükkanındaki tek internetli bilgisayarı aynı anda birden fazla kişinin kullanmasına izin yoktu, diğer herkes dışarıda beklemek zorundaydı) ve "meme yazdın mı? Yoksa göğüs mü yazdın? Ne yazdın? Ne çıktı?" diye sordular. Ulan. O aklımdaydı ama iron maiden heyecanıla tamamen unutmuştım. "Yazmadım, iron maiden yazdım, iron maidenin kendisi çıktı. Meme yazınca da kendisi çıkar diye tahmin ediyordum. Benden sonra giren deneşin,

sonuçları bizimle paylaşsın" dedim. İnanamadılar, "ABİ NASIL YAZMADIN! OLM BİZ SENİ NİYE YOLLADIK İÇERİYE!" diye bağıran, ayağındaki terliği çıkartıp (yaz vaktiydi) sinirle kaldırım dövenler, benimle küsüp aylarca konuşmayanlar oldu. O zamanlar çok önemli geliyordu böyle

Neler olmuş ya.

şeyler. Şimdi biri getirip memesini kafama dayasa "kusura bakmayın ama kişisel mahrem alanım içerisindeyiz, siz uzaklaşamayacak durumdaysanız ben şuraya gidiyorum" derim.

Bu sabah uyandığımda bunları düşünerek tavani izliyordum. Sevenin, sevdalısını ilk gördüğü gün düşlemesi gibi. Sonra biraz sonra gireceğim interneti düşlemeye başladım yattığım yerden. Telefonumdan girerim takip ettiğim tavşan hesaplarındaki tavşanların fotoğraflarına bakarım, dün geceden bu yana hayatını kaybeden tavşan varsa fotoğrafının altına üzgün surat koyup R.I.P. yazarım, ölen yoksa gülen surat koyarım diye düşündüm. Düden bugüne miras kalan bir kakam vardı, onu yaparken tuvalette iron maiden yazarım,

yeni albüm var mı, vokalistleri hala uçak sürüyor mu, başbırsı çalkantılı bir boşanma sürecinden sonra kendini toparlayabilmiş mi, parasını arsasını villasını hissesini değil müziğini, bas tekniğini takdir eden bir bayanla tanışmış mı, davulcusu hala yaşlı mı diye bakarım diye düşündüm. Bütün bunlar henüz internetlerin bölge genelinde kesik olduğu haberini öğrenmeden önce yaşıyordum. Acı haberi aldığımda kakam kendi fikrini bana iyice dayatmaya, sözümü keserek konuşmaya başlamıştı. Bizim tuvalette cep telefonunun interneti çekmediği için kablosuz internete muhtaç durumdaydım. İronik bir şekilde internetin kesik olduğu ve gün boyunca gelmeyeceği bilgisine de cep telefonunun internetinden ulaştım. Müşteri hizmetlerini aramak, onlara kakamı anlatmak istiyordum ama o kadar zamanım kalmamıştı. Çaresizce kitaplığı uzandım ve 20. Yüzyıl Siyasi Tarihi'ni benimle birlikte tuvalette sürükledim. Tuvaletten çıktığımda "neler olmuş ya, allah allah, demek öyle olmuş" diye düşünmekten kendimi alamıyordum.

*MSA'ya James Bond'un yardımcısı misali, ufak tefek alet edevat üreten alt kat komşusu Muarrem Bey'in kızı...

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 5 TEMMUZ 2018 | Sayı: 566

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4. Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 220 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaraları: TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

(Alic: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

